

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	4MCdo/5/2012
Identifikačné číslo spisu:	5108225057
Dátum vydania rozhodnutia:	22.03.2012
Meno a priezvisko:	JUDr. Eva Sakálová
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2012:5108225057.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobkyne I. G..., bývajúcej v H., proti žalovanému K. K., bývajúcemu v E., o zaplatenie 597,49 Eur s príslušenstvom, vedenej na Okresnom súde Žilina pod sp. zn. 33 C 228/2008, o mimoriadnom dovolaní generálneho prokurátora Slovenskej republiky proti rozsudku Krajského súdu v Žiline z 26. septembra 2011 sp. zn. 5 Co 295/2011 a rozsudku Okresného súdu Žilina z 21. apríla 2011 č.k. 33 C 228/2008-113 rozhodol

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Žiline z 26. septembra 2011 sp. zn. 5 Co 295/2011 v potvrdzujúcom výroku a vo výroku o trovách odvolacieho konania a rozsudok Okresného súdu Žilina z 21. apríla 2011 č.k. 33 C 228/2008-113 v jeho vyhovujúcom výroku a vo výroku o trovách konania z r u š u j e a vec vracia v rozsahu zrušenia Okresnému súdu Žilina na ďalšie konanie.

Odôvodnenie

Okresný súd Žilina rozsudkom z 21. apríla 2011 č.k. 33 C 228/2008-113 zaviazal žalovaného zaplatiť žalobkyni 537,74 Eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 9,5% z tejto sumy ročne od 14. októbra 2006 do 13. októbra 2008 v lehote troch dní od právoplatnosti rozsudku. Vo zvyšku (t.j. do sumy 59,75 Eur) žalobu zamietol. Žalovaného zaviazal zaplatiť žalobkyni trovy konania 350,30 Eur v lehote troch dní od právoplatnosti rozsudku. Takto rozhodol keď mal preukázané, že žalovaný bol uznaný vinným okrem iného zo spáchania priestupku proti majetku, keď 14. októbra 2006 v Hornom Vadičove v záhrade č. domu 338 vypíli 2 ks stromov (slivky), čím žalobkyni spôsobil škodu. Výšku škody určil s odkazom na znalecký posudok znalca z odboru ochrana životného prostredia, odvetvie ochrana prírody a krajiny, ktorý vyčíslil spoločenskú hodnotu drevín na 537,74 Eur. V uvedenej výške považoval súd prvého stupňa žalobu žalobkyne za dôvodnú, vo zvyšku žalobu zamietol. Žalobkyni priznal náhradu trov konania v plnom rozsahu, vzhľadom na to, že bola úspešná v prevažnej časti (§ 142 ods. 3 O.s.p.).

Krajský súd v Žiline na odvolanie žalovaného rozsudkom z 26. septembra 2011 sp. zn. 5 Co 295/2011 rozsudok okresného súdu vo vyhovujúcom výroku a vo výroku o náhrade trov konania potvrdil. Rozsudok vo výroku v nenapadnutom odvolaní ponechal nedotknutý a žalobkyni náhradu trov odvolacieho konania nepriznal.

Takto rozhodol keď sa stotožnil so skutkovými a právnymi závermi súdu prvého stupňa. Aj podľa jeho názoru konaním žalovaného spočívajúcim v odstránení korún sliviek nešetrným spôsobom, došlo k nenávratnému poškodeniu týchto drevín a ich následnému odumretiu, zničeniu a k vzniku škody na strane žalobkyne, ktorá bola vyčíslená súdnym znalcom. V konaní úspešnej žalobkyni náhradu trov odvolacieho konania nepriznal, keďže tieto trovy nevyčísliť.

Generálny prokurátor Slovenskej republiky vyhovel podnetu žalovaného a mimoriadnym dovolaním napadol rozsudky súdov nižších stupňov, žiadal ich zrušiť a vec vrátiť Okresnému súdu Žilina na ďalšie konanie. Mal za to, že konanie je zaťažené vadou, ktorá mala za následok nesprávne rozhodnutie vo veci a vec je nesprávne právne posúdená (§ 243f ods. 1 písm. b/ a c/ O.s.p.). Podľa dovolateľa boli v prejednávanej veci porušené ustanovenia § 1, § 2, § 3, § 120 ods. 1, § 127 ods. 1 O.s.p., § 442 ods. 1 a § 443 Občianskeho zákonníka. Výtkol súdu prvého stupňa, že pochybil už pri výbere znalca a pri nariadení znaleckého dokazovania znalcom z odboru ochrana životného prostredia, odvetvie ochrana prírody a krajiny, bez ohľadu na to, že predmetom konania bolo uplatnenie náhrady škody vzniknutej na majetku žalobkyne. Podľa jeho názoru spoločenskú hodnotu drevín nemožno stotožňovať s majetkovou škodou v zmysle Občianskeho zákonníka. Váda konania spočíva v nesprávne nariadenom znaleckom dokazovaní. Konajúce sudy použili pri rozhodovaní o výške škody nesprávny právny predpis keď vychádzali z vyhlášky Ministerstva životného prostredia Slovenskej republiky č. 24/2003 Z.z., ktorou sa vykonáva zákon č. 543/2002 Z.z. o ochrane prírody a krajiny. Právnym predpisom, na základe ktorého sa vypočítava všeobecná hodnota predmetných drevín je vyhláška Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky č. 492/2004 Z.z. o stanovení všeobecnej hodnoty majetku v znení neskorších predpisov.

Žalobkyňa nepovažovala mimoriadne dovolanie za dôvodné.
Žalovaný sa k mimoriadnemu dovolaniu nevyjadril.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd rozhodujúci o mimoriadnom dovolaní (§ 10a ods. 3 O.s.p.), po zistení, že tento opravný prostriedok podal včas (§ 243g O.s.p.) generálny prokurátor Slovenskej republiky (§ 243e ods. 1 O.s.p.), bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 243i ods. 2 O.s.p. v spojení s § 243a ods. 3 O.s.p.), preskúmal napadnuté rozhodnutia v rozsahu podľa § 243i ods. 2 O.s.p. v spojení s § 242 ods. 1 O.s.p. a dospel k záveru, že mimoriadne dovolanie generálneho prokurátora bolo podané dôvodne.

Ak generálny prokurátor na základe podnetu účastníka konania, osoby dotknutej rozhodnutím súdu alebo osoby poškodenej rozhodnutím súdu zistí, že právoplatným rozhodnutím súdu bol porušený zákon a ak to vyžaduje ochrana práv a zákonom chránených záujmov fyzických osôb, právnických osôb alebo štátu a túto ochranu nie je možné dosiahnuť inými právnymi prostriedkami, podá proti takémuto rozhodnutiu súdu mimoriadne dovolanie (§ 243e ods. 1 O.s.p.).

Podľa § 243f ods. 1 O.s.p. mimoriadnym dovolaním možno napadnúť právoplatné rozhodnutie súdu za podmienok uvedených v § 243e O.s.p., ak a/ v konaní došlo k vadám uvedeným v § 237, b/ konanie je postihnuté inou vadou, ktorá mala za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, c/ rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci.

Na výskyt procesných väd konania vymenovaných v § 237 O.s.p. a tiež tzv. iných procesných väd konania majúcich za následok nesprávne rozhodnutie vo veci prihliada dovolací súd nielen v konaní o dovolaní (§ 242 ods. 1 O.s.p.), ale aj v konaní o mimoriadnom dovolaní (§ 243i ods. 2 O.s.p. v spojení s § 242 ods. 1 O.s.p.) bez zreteľa na to, či boli alebo neboli v tomto mimoriadnom opravnom prostriedku uplatnené.

Vzhľadom na túto zákonnú povinnosť skúmať vždy, či napadnuté rozhodnutie odvolacieho súdu nebolo vydané v konaní postihnutom niektorou z procesných väd uvedených v § 237 O.s.p., zaoberal sa dovolací súd predovšetkým otázkou, či konanie v tejto veci nie je postihnuté niektorou z väd vymenovaných v § 237 písm. a/ až g/ O.s.p. Žiadna z väd uvedená v citovanom ustanovení nebola

dovolacím súdom zistená a mimoriadnym dovolateľom ani namietaná.

Inou vadou konania, na ktorú musí dovolací súd prihliadnuť je procesná vada, ktorá na rozdiel od väd taxatívne vymenovaných v § 237 O.s.p. nezakladá zmätočnosť rozhodnutia. Jej základom je porušenie iných procesných ustanovení upravujúcich postup súdu v občianskom súdnom konaní. Za inú vadu konania sa spravidla považuje porušenie ustanovení o dokazovaní a to tým, že súd nezisťoval skutočnosť rozhodujúce pre posúdenie veci aj napriek tomu, že boli tvrdené a na ich dokázanie boli navrhnuté dôkazy, porušenie ustanovení o vykonávaní jednotlivých dôkazných prostriedkov (§ 129, § 130 O.s.p.), nevykonanie dôkazu navrhnutého účastníkom na preukázanie rozhodujúcej skutočnosti, hoci súd následne dospel k záveru, že účastník neunesol dôkazné bremeno, či porušenie § 127 ods. 1 O.s.p. tým, že neustanoví znalca na posúdenie skutočností, na ktoré treba odborné znalosti, či nariadenie znaleckého dokazovania znalcom, ktorý s ohľadom na svoje (iné) odborné znalosti nemôže odborne posúdiť skutočnosť rozhodujúce pre rozhodnutie danej veci.

Treba súhlasiť s názorom dovolateľa, že vzhľadom na predmet konania - náhrada škody, na stanovenie majetkovej škody (jej výšky) sa nemôže vyjadriť (podať znalecký posudok) znalec z odboru ochrana životného prostredia, odvetvie ochrana prírody a krajiny, ktorý s ohľadom na vyhlášku č. 24/2003 Z.z., vykonávajúcu zákonom č. 543/2002 Z.z. o ochrane prírody a krajiny môže určiť celkovú výšku spoločenskej hodnoty zničených drevín, ktorá predstavuje najmä ich biologickú, ekologickú či kultúrnu hodnotu. Má preto tak iný význam ako zisťovanie a určenie rozsahu škody podľa Občianskeho zákonníka. Skutkové zistenia vyvedené z takéhoto dôkazu nemohli byť preto podkladom pre posúdenie prejednávanej veci. Pokiaľ súd prvého stupňa založil svoje právne závery na týchto zisteniach, bolo konanie pred ním postihnuté tzv. inou vadou majúcou za následok nesprávne rozhodnutie vo veci. Pretože odvolací súd riadiac sa nesprávnym záverom o správnosti postupu súdu prvého stupňa pri zisťovaní skutkového stavu veci nevyvodil z tejto vady žiadne dôsledky a stotožnil sa i s jeho právnym záverom založeným na takýchto nesprávnych skutkových zisteniach, bolo aj konanie pred odvolacím súdom postihnuté rovnakou vadou majúcou za následok nesprávne rozhodnutie vo veci. Táto skutočnosť, ku ktorej bol dovolací súd povinný prihliadnuť z úradnej povinnosti, sama o sebe zakladala dôvodnosť podaného mimoriadneho dovolania.

So zreteľom na tzv. inú vadu konania (§ 243f ods. 1 písm. b/ O.s.p.), ku ktorej došlo v konaniach na súdoch nižších stupňov, Najvyšší súd Slovenskej republiky napadnuté rozhodnutia zrušil a vec vrátil súdu prvého stupňa na ďalšie konanie (§ 243i ods. 2 O.s.p. v spojení s § 243b ods. 3 O.s.p.).

Napadnutý rozsudok odvolacieho súdu nebolo možné v dovolacom konaní podrobiť prieskumu z hľadiska správnosti zaujatých právnych záverov, lebo skutkové zistenia súdov vyplývajúce zo spisu nedávajú (vzhľadom na tzv. inú vadu konania) pre toto posúdenie dostatočný podklad.

V novom rozhodnutí rozhodne súd aj o trovách pôvodného a dovolacieho konania (§ 243i ods. 2 O.s.p. a § 243d ods. 1 O.s.p.).

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.